

Teartivism

'PROTEST TOURISM?' AND OTHER STORIES

Textilism

What if the world is not at all to be viewed as a map: a surface possible to project onto a flat surface. Instead the world is draped, twisted and pleated - discursively constituted. And what if time is not linear: seconds are only there when we look at the watch, but time itself is elastic, curved and leaping.

The word ”Text” is Latin for fabric and braiding. Text, textile, and context - the concept of these words means “parts joined into a whole”. “Text” is an entirety that expresses something different from its individual components. Textile materials can be intertwined, tied, woven, sewn, pleated and stretched taut. Deleuze talks about the Fold as a way to understand the aesthetics of the Baroque period as well as the contemporary situation: The fold could be a way of understanding life as parallel events where new connections between situations can occur.

The project Textilism has taken the subject of textile and its connotations as point of departure for a research on urbanity, global economy, production, consumption and neo-colonialism.

The project is presented through this publication but also in an exhibition, screenings and lectures. The contributing eleven researchers represent a variety of professions: artists, architects, designers, a medical doctor and a poet.

One must be careful when applying Deleuze’s writing about the fold onto the experiences of everyday life. It is not to be used as a manual. However, the fold became a tool for us in order to understand what did not fit into a given structure. For instance, the vernacular and the informal city. Alleys and buildings may discover hidden structures, not visible in an ordinary map or even possible to depict through the lens of a camera. Or when we try to structure the relationship between the under-privileged and the privileged, inclusion and exclusion, dependence and interdependence. These relationships may not be vertical, horizontal or regarded as peaks. The post-colonial theorist Gayatri Spivak asked if the Subaltern could speak. However, the question may not be if, but rather how. And furthermore, how one can render conversations in the intersection of local genealogies, in a global context where our relations are already intertwined - through economy and contemporary culture. Unpredicted meetings between representatives of privileged / underprivileged could, as we will see, also become means of storytelling.

The Textilism project started with a lecture series, reading seminars and a journey to Sri Lanka. In Sri Lanka we investigated the origin of the clothes we wear, we looked into the production and we met with the Women’s Centre – a grass-roots organization of women workers and activists working in factories in the Free Trade Zones*.

Through our friends and contacts in Sri Lanka we also managed to come inside the Nike factory in one of the Free Trade Zones. We had a fruitful dialog and collaboration with Theertha, a critical and socially engaged artist collective, and we visited The FTZ Workers Union where we met Anton Marcus, their joint secretary. Moreover, we met with the slum dwellers organization Janarakula and saw their impressive slum up grading and rebuilding projects after the 2004 Tsunami.

At the International Women’s day, 8 of March, we were invited to The Women’s Centre, to take part in their celebrations and demonstrations. The Centre had generously welcomed us during the previous days. We met and listened to the stories told by the women, stories about work and life. They showed us their boarding houses where they reside for years far away from their families. We understood how everyday life in the factories were followed by a few hours of free time when cooking, washing and cleaning needs to be done. Yet, the women manage to gather late at night, to talk about issues concerning their lives, to sing, dance, and organize themselves.

We happily accepted the invitation for the demonstration. We wanted to take part in the manifestation with claims for better conditions. It was performed despite the fact that union-work is opposed in the zones.

As we arrived, we got caps with the text ‘Women’s centre’ and we were asked to carry some of the hand written protest signs with statements. As the demonstration went on, media documented our participation. Eventually one picture of us was published on the front cover of the Sri Lankan newspaper “Daily FT”, with the question ‘Protest Tourism?’ as its headline.

In this situation one might want to ask Gayatri Spivak how she would view this. We – from the ‘North’ – are here in order to understand something about the world and about ourselves. We know we cannot speak about (give voice) or represent the Other. Nevertheless, we might be able to speak about ourselves. The women we meet here produce our clothes. We have a common understanding of the open economy from different perspectives. We agree it needs to be challenged. By global production, capital and colonial and imperial history we are intimately linked together. But we are also linked by an idea of engagement and mobilization.

The women we met may have touched and sewn the garment we wear, the piece of cloth that I bought in the H&M store before I left. So we do share a history. Invisible threads connect all of us through merchandise in the context of global economy. Our idea of coming to Sri Lankas free trade zone was to meet - as a strategy of activism - materialised and expressed through art and storytelling beyond the rhetoric of reports, facts and figures. But how would this meeting be regarded from our hosts?

The Women’s Centre knew how to make use of our presence. Because we were there, media would put the demonstration on the front page. Not because of the 2000 women workers claiming better wages and conditions, but because of us. “Protest Tourism?” became the headline that gave attention to the cause.

All of a sudden Spivaks thesis are both knocked over and restored: we are not speaking, the subaltern is. But through us, in an environment that gives a lot of attention to the tourist business. A strategy by the coordinator of the centre, Padmini, and the other women was successfully performed and turned out to be fruitful. The power relations were folded and twisted around. “We” found ourselves being “they”, the others, the ones to look at.

Maria Lantz, Senior lecturer and head of Art & Architecture, Mejan Arc

Jesper Nordahl, Guest lecturer at Art & Architecture, Mejan Arc

Referenser:
Spivak, Gayatri “Can the subaltern speak?” . 1988
Gilles Deleuze, Le Pli Leibniz et le Baroque. 1988
*Free Trade Zones:
The first Free Trade Zone (FTZ) was formed in Sri Lanka in 1978 as the government of the day following World Bank (WB) and International Monetary Fund (IMF) structural adjustment principles opened up Sri Lanka’s economy. There are now three major FTZs in the country employing over 100,000 workers, 75% women, single, aged between 20-29 years and many smaller industrial parks, estates, and zones. Legally, unions have never been prohibited from forming in the FTZs, however the reality is very different. In reality no unions existed openly in the FTZs until 23rd January 2000 when the Free Trade Zone Workers Union (FTZWU) was formed after many years of organising zone workers. Since then other unions have also been formed inside the zones. Sri Lanka is also a signatory to ILO Conventions No’s 87 & 98 on freedom of association and the right to organize and collectively bargain. But through the non-implementation of labour laws and fundamental rights, emergency regulations, and violence and intimidation workers rights are routinely repressed.

JENNY BERGMAN

“I have a playful approach to working with textiles combining art, craft and fashion. I make use of photography, textile print, embroidery, sewing, text and objects I have found. Reuse and repair is an important part of my work.”

IVAN BERNHOLM

”I am a student in medicine at Karolinska Institute. Before, I used to study philosophy and psychology. In art and in my future work I am interested in how these fields can meet and interact.”

SARA CARSTEN CARLBERG

”In my profession as an artist I work with textile surfaces, connecting screen-printed pieces of textiles, embroideries and dyed shibori- fragments. I create tactile compositions like outlines and maps. I look for the logic in the repetition; confide in the intelligence of the pattern, searching for the tactile memory inherent in textile.”

KARIN GUSTAVSSON

”I am a textile artist, I crochet sculptures and installations. I have been an active artist since i graduated from the School of craft and design in Gothenburg 2001. Since my teens I carry a quotation from the Swedish author Victoria Benedictsson with me into my work: ‘she fled to the fantasy for it could provide her with that which reality wouldn’t. from the Swedish author Victoria Benedictsson, active in the late 19th century.”

ANN HALLSTRÖM

”I have studied literature, translation, French and History of Ideas and Thoughts I currently work as a poet, writer and translator in Stockholm. My interests, within my writing are memory and oblivion, sound, image and texture, conflict, repression, feminism, postcolonial worlds and languages, social- and global questions, pasts and futures.”

MARGARETA KLINGBERG

“I am an artist working with textile, texts and photography. An ongoing project is about cyclical migrants from rural Thailand and former Eastern Europe who have extended their mobile practices to regions in Sweden where they harvest wild berries during a few months every year.”

KATARINA LUNDGREN

“My research-based work revolves around the construction of narratives, storytelling, representation and presentation. I am an artist based in Stockholm educated at Valand School of Fine Art in Gothenburg.”

MONA PETERSSON

“My art reflects on matters on nature, culture and the human condition. My works often bring up destruction and unpredictable variations in what can be foreseen. What is the future like?”

CRISTINA SCHIPPA

”I studied at the Royal College of Art in Stockholm (2001-2007) and I have a Master degree in Political Sciences at the University of Perugia, Italy (1996). In my artistic practice I am interested in issues con-

cerned with the construction of identity, memory and social relations. I believe that contemporary art has the capability of changing things in ways that no other discipline has.”

ERIK TORVÉN

“I am an architect and writer, living and working in Stockholm. After studies at the Royal Institute of Technology, Idun Lovén Art School in Stockholm and at Kingston University in London between 1992 and 2000, I was one of the co-founders of artist-run art gallery ak28 in Stockholm. I run my own business that takes on different assignments ranging from research projects to residential buildings and interior design. I am a research fellow at the department of Art and Architecture at Royal Institute of Art in Stockholm where I am developing a study called ‘Social Practice as a Strategy for Resistance’.”

KATARINA WIKLUND

”I have a MFA from Konstfack (University College of Arts, Crafts and Design)and a special interest in textiles. I work within a broad field of art practises with different kinds of projects. I do set-design for stage – currently for two danceprojects. I also have a parttime employment as a designer at a swedish textile company, I teach and I work with public art projects.”

STINA ÖSTBERG

“I am a visual artist based in Gothenburg. Keywords for my area of interest would be; work, engagement, ambivalence and craft. The last project I realized is a three channel video installation depicting life and work on board an oil tanker.

Om omslaget xxxx

Årtal © xxxx

Adress/kontakt xxxxx

Form xxxxxx

THANKS

We have involved lots of people in our work during the last year. We are very grateful to our lecturers in Stockholm and in Sri Lanka who have contributed. A special greeting goes to our partners in Sri Lanka. Without the engagement from their side we would not have been able to realize this project.

Organizations in Sri Lanka:

Theertha, the Women’s Centre, Janarakula, FTZW Union, Mas Holdings, Moratuwa School of Architecture, Moratuwa University, the Society for Promotion of Arts and Crafts in Colombo, Triton Hotel

The following individuals have been of special importance:

Colombo: Varuna de Silva, Harsha Munasinghe, Anton Marcus, Padmini Weerasuriya, Ayomi Miriyagalla, Chamika Godamanna, Anoli Perera, Jagath Weerasinghe, Gaya Nagahawatta

Bombay: Sundar Burra / Sparc

Stockholm: Margareta Nockert, Maj-La Prizelli, Mårten Snickare, Pernilla Glaser, Klas Nyberg, Henrietta Palmer, Marie Drevman, Ola Wikander, Nina Björk, Cecilia Sjöholm, Devrim Mavi, Jonas Lindberg, Fredric Bedoire, Peter Schalk, Louise Wallenberg, Mirja Rehnström, Milou Allerholm, Filippa Arrias,

Thank you all for sharing your time and knowledge with us!

“Three foreign ladies join the protestors in solidarity.”

Här går vi och protesterar.

Det är internationella kvinnodagen den 8 mars 2011.

Just nu är vi i världens centrum, på den här dammiga gatan i Katunayake, på Sri Lanka.

Det är 50 grader varmt. Vi har lila små kepsar och paraplyer som ska skydda oss mot hettan. Talkörerna överröstar varandra. "Women are no servants". Vi vandrar i tåget tillsammans med kvinnor från the Women Center. De säger att de är glada att vi är med. Att vi är där upplevs som ett stöd. De frågar "Can you help us?"

Vi är på besök. Vi har köpt Sri Lankesiska plagg för att smälta in här, men vi vet inte vad det står på skylten vi bär.

Kvinnorna vi demonstrerar med arbetar i den ekonomiska frihandelszonen i Katunayake. Deras arbetsplatser är inhägnade med elstängsel och taggtråd.

Zonen har egna regler. Det är en plats där de utländska investerarna har fria tyglar och insynen är minimerad. Det är en plats där yttrandefrihet inte gäller, där fackföreningar inte ska finnas. Det är en plats där arbetsdagarna blir oändligt långa när produktionen så kräver, lönen är provocerande låg, omöjlig att leva på.

Kvinnorna vi demonstrerar med syr våra kläder.

Vi är konstnärer och formgivare. Tre bussiga människor som nu plötsligt har hamnat i skiten. Textilskiten. Vi har inte skapat situationen. Vi har inte skrivit skylten vi håller i handen. Vi har inte dikterat villkoren. Och det finns gränser för vad vi inte förstår.

Men just nu står vi här – i våra nya kläder – och det känns inte bra.

Vi måste byta stil.

Registered as a newspaper in Sri Lanka

Currency USD: 109.68 UK£: 177.56 €: 150.31 CNY: 16.83 JPY: 1.32 IND Rs: 2.46 SGD: 87.25 AUD: 112.04 SAR: 29.48 AED: 30.09 KOW: 0.09

Markets ASPI: 7,582 +1.07% MPI: 7,015 +0.19% Turnover: Rs. 3,104m | Market Cap: Rs. 2,599b Top Gainer: PIRAMAL GLASS Rs. 12.10 +11.01% Top Loser: LB FINANCE Rs. 147.10 -50.17% Gold: \$1,428.40 Oil: \$115.97

Best of Geneva Motor Show P10

Price Rs. 20.00 Late City Edition

Volume: 02/397 TUESDAY MARCH 8, 2011 Sri Lanka's Best Produced Newspaper* (Awarded by Sri Lanka Association of Printers)

Can Fairtrade spruce up export growth? P13

Burning up the track P11

ICC ODI ranking: SL pips South Africa for third place P20

Stock Market updates via SMS

Type STOCK and send to 678

Rs. 30 per month

Daily FT www.ft.lk

The Leader In Internet Services

LankaCom

Subsidiary of Singapore Telecom

Phone : 011- 2437545 | Web : www.lankacom.net

Dr. Senthilvel ups Nawaloka stake to 10.8% with Rs. 225 m

HIGH networth but low profile investor Dr. T Senthilvel yesterday increased his stake in Nawaloka Hospitals to 10.8% by picking up around 3.5% holding for over Rs. 225 million. The stake of 10.3% amounts to 152 million shares in Nawaloka. Yesterday the Company saw 62 million of its shares changing hands for Rs. 279 million. Dr. Senthilvel picked up his blocks amounting to around 50 million shares at Rs. 4.50 per share, the price at which it closed yesterday up by 20 cents.

Deals on NDB create highest turnover

NDB Bank yesterday made the highest turnover of contribution to the market which saw correction to its previously dizzy levels. Slightly over 1.1 million shares of NDB Bank traded for Rs. 396 million including three crossings of 1 million shares at Rs. 353. It closed at Rs. 354.50, up by Rs. 4. Analysts speculated investor interest to NDB's planned one into two sub division of shares effective 30 March.

Investors extend toast to Distilleries over Rs. 3 b capital gain

INVESTORS extended their toast to Distilleries as its share price yesterday gained further to Rs. 182.90, up by Rs. 5.70 from the previous close. Around 1.59 million Distilleries shares traded for Rs. 219 million whilst it peaked to a high of Rs. 186.90. Distilleries has made a Rs. 3 billion profit from the Rs. 4 billion worth sale of its 28% stake in Lanka Hospitals Corporation to India-Singapore based Fortis Healthcare Global on Friday. On Friday Distilleries share price rose by Rs. 8.

EPF buying into Laugfs

THE Employees Provident Fund (EPF) is busy in the Colombo bourse picking up available quantities of Laugfs Gas Ltd. Brokers said that EPF had picked up majority of the non-voting shares

Rienzie urges private sector to lead nation's future development

● Shares useful insights to ideal way forward for post-war Sri Lanka in his last review in HNB's 2010 Annual Report

SOON to retire veteran banker Rienzie T. Wijetilleke is urging the private sector to lead Sri Lanka's future development and prosperity by embracing positivity and entrepreneurial spirit. This clarion call by Wijetilleke is contained in Chairman's Review of Hatton National Bank's (HNB) 2010 Annual Report

released yesterday. Noting that in 2010 the country witnessed an encouraging economic rebound, Wijetilleke said there was no doubt that Sri Lanka is on the throes of economic resurgence with surety of economic boom evidenced through positive indications prevalent. "Most importantly the future outlook for the nation is brightened by the strategic approach to national development adopted by the Government, an approach that was amply demonstrated by the government's budgetary proposals for 2011," said Wijetilleke who retires later this month

from HNB after a 34 year service of which the last 24 years was as Managing Director and CEO and as Chairman thereafter for seven years. In what will be his last comments in an HNB Annual Report, Wijetilleke said that pragmatism and a concerted strategic approach are indeed the tools with which Sri Lanka can once again rise above and overcome the drudgery of economic underachievement that was imposed on the nation through three decades of conflict. He noted that the Government has perceptively accepted that progressive and sustainable national development can only

Rienzie T. Wijetilleke be achieved through private-public sector partnership. [More Page 18](#)

Post-war profits windfall persists

● Current December 2010 quarterly results for 192 companies reported filings thus far in the earnings season amount to 84% yoy growth to Rs. 33.7 b

TWO leading broking firms are reporting strong corporate earnings forecast for December as well as March financial years, a development which is expected further to cement the post-war rebound and optimism. John Keells Stock Brokers (JKSB) in its 2011 Sri Lanka Market Strategy Document said that corporate earnings growth has also been strong with expectations for a 108% year on year (yoy) growth in earnings to Rs. 33.78 billion for the current Dec/Mar financial year as businesses benefit from low finance expense and increased capacity utilisation. "The increase in volume driven growth across most sectors has resulted in several listed entities crossing breakeven thresholds and returning to profitability.

Govt. allocates Rs. 12 b to construct highways in 2011 -See page 6

"Here for the long haul" says JKSB in its upbeat 2011 market strategy

John Keells Stock Brokers (JKSB) has released its 2011 Sri Lanka Market Strategy document titled "Here for the long haul" conveying an upbeat outlook for the economy, listed firms and investors in equities. A highly useful document for investors as well as other stakeholders, the report has a quick Country Fact Sheet and an Executive Summary in addition to providing brief overviews on politics and economy. Its key highlight is its market overview and strategy in addition to featuring the investment case on 12 companies, namely Commercial Bank, HNB, Sampath Bank, NDB Bank, Tokyo Cement, Rygal Ceramics, Colombo Dockyard, Distilleries Company, Aitken Spence Hotel Holding, Dialog Axiata, Aitken Spence Pte and John Keells Holdings.

PROTEST TOURISM?

We have heard eco tourism, sports tourism and health tourism etc., but perhaps a new phrase "protest tourism" is fitting as three foreigners were seen engaged in a peaceful protest walk held yesterday in Katunayake by a group of workers calling for better treatment of and income for EPZ employees. The march coinciding with International Women's Day saw female workers from different parts of the country participating. Here, three foreign ladies join the protestors in solidarity - Pic by Kumarasiri Prasad

BOI Union laments over President's snub -See page 3

Fitch affirms Edirisinghe Trust Investment at 'BB-'; says Outlook Stable

FITCH Ratings Lanka said yesterday it has affirmed Sri-Lanka-based Edirisinghe Trust Investment Ltd's (ETI) National Long-Term rating at 'BB-(lka)' with Stable Outlook. ETI's rating reflects its relatively weak core equity position and large exposure to real estate investments. It also takes into account the company's considerable expo-

sure to, and solid franchise in, low-risk gold-backed lending (pawning), and its consequently sound asset quality. Substantial improvement in ETI's core capital base and profitability while maintaining asset quality could result in a rating upgrade.

Singer ends 2010 singing best ever with 400% profit growth

CONSUMER durables giant Singer (Sri Lanka) Plc has achieved its best ever

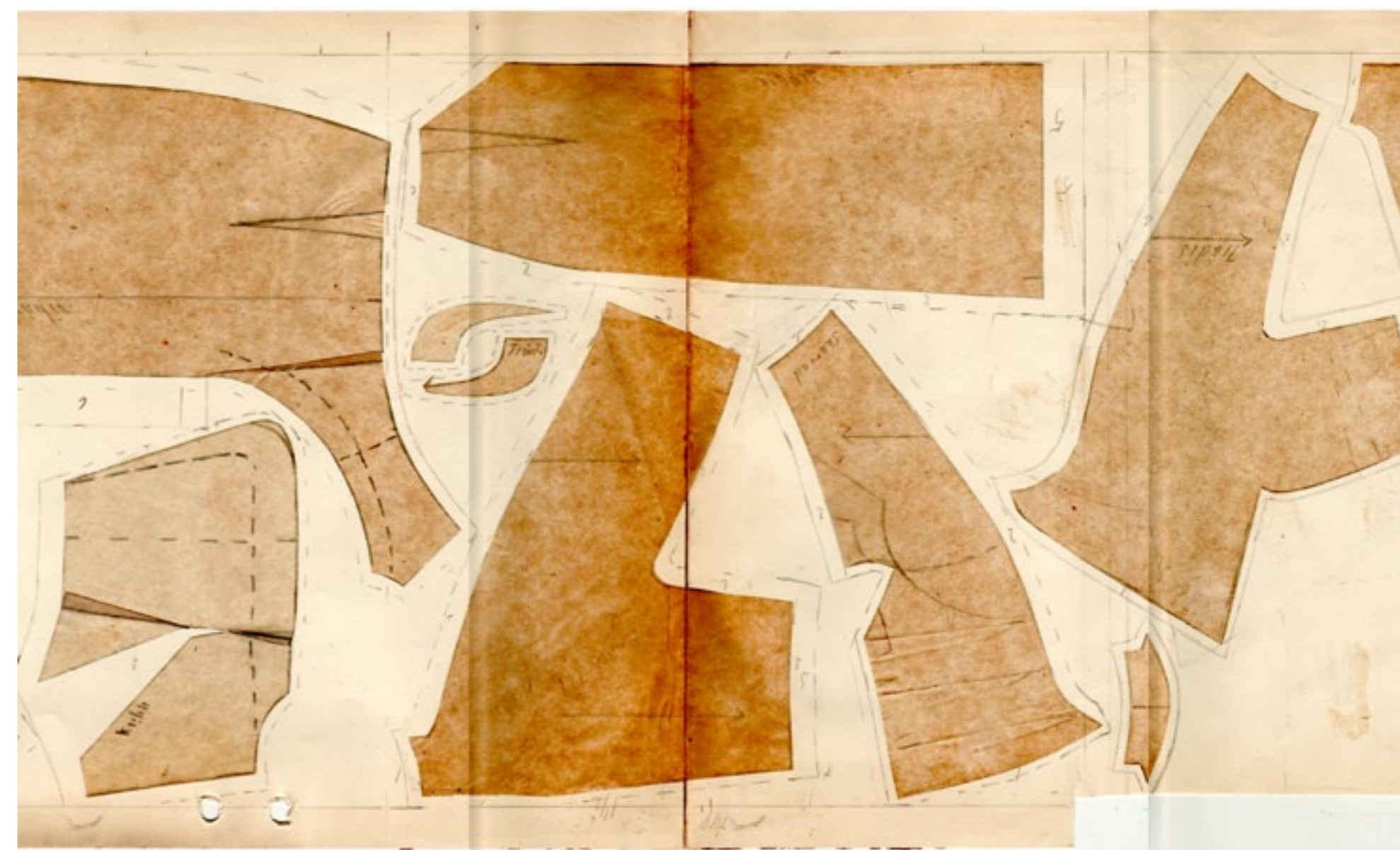
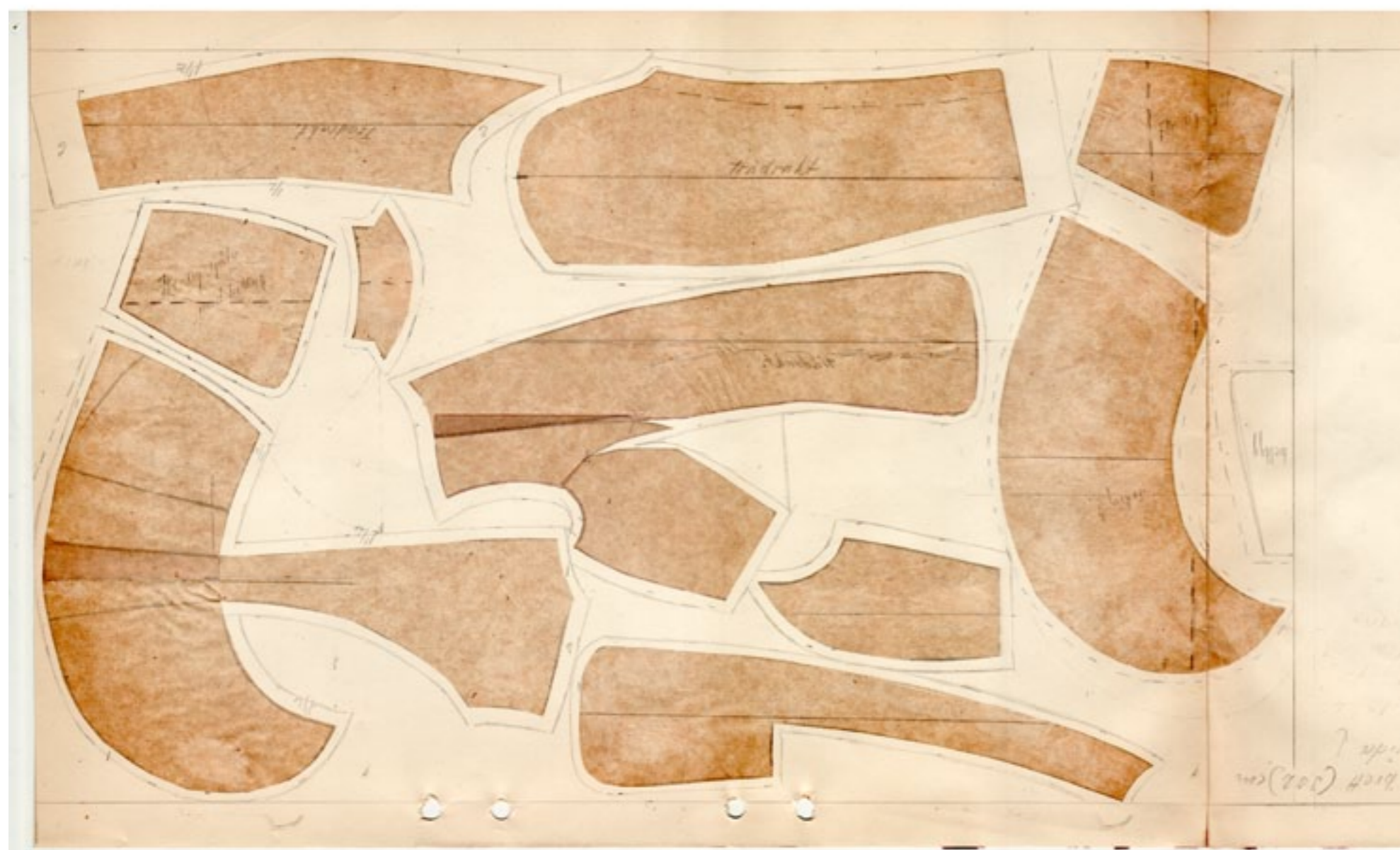
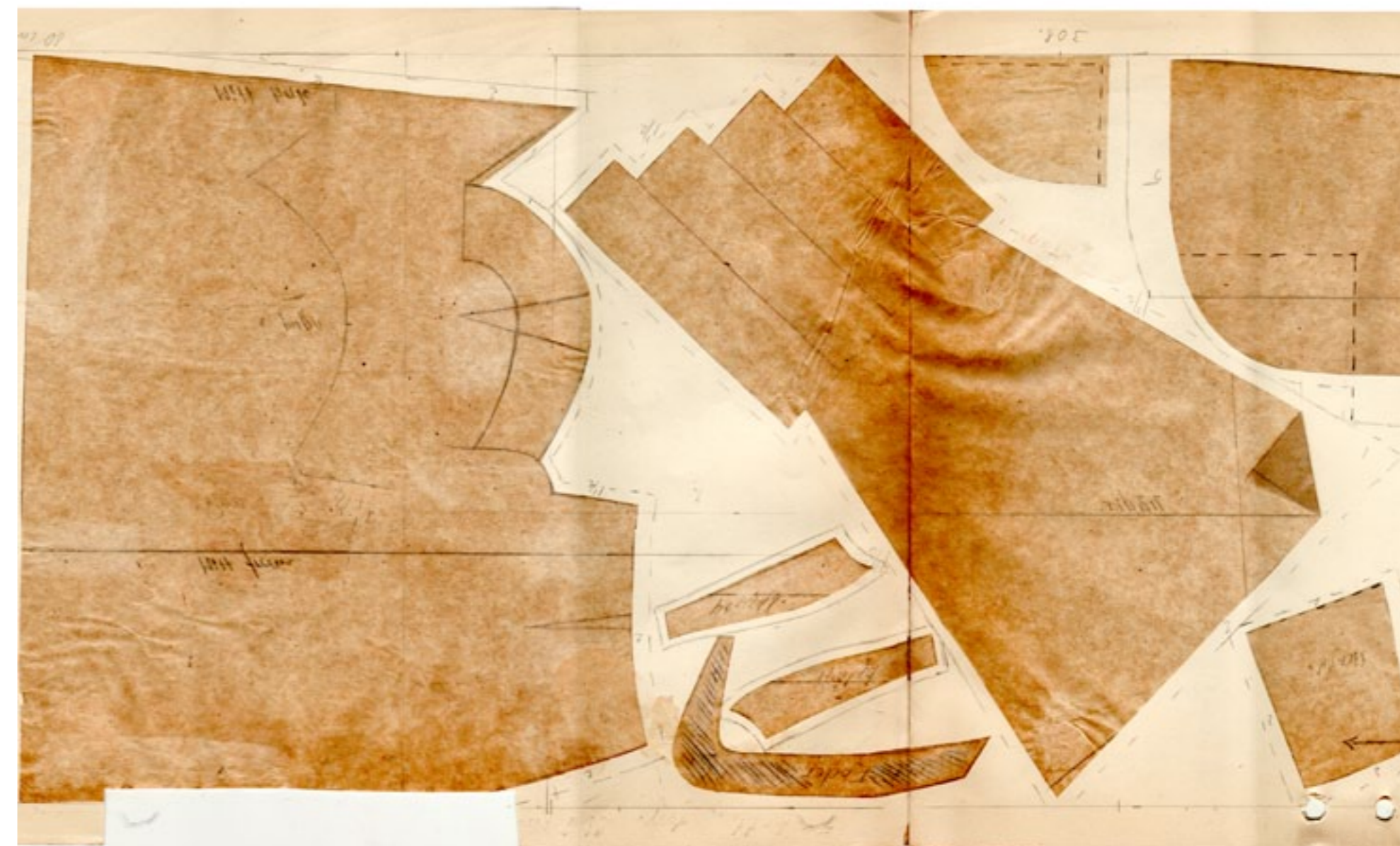
holders amounted to Rs. 661.5 million in comparison to Rs. 133 million in 2009. At

in Singer Finance from 100% to 75% following the IPO of the latter) had helped

Singer Sri Lanka goes for

WORK IN PROGRESS / ARCHIVE

The pattern maker is, like the seamstresses, anonymous. Invisible when the garment has been made, but fundamental for what will come to exist.

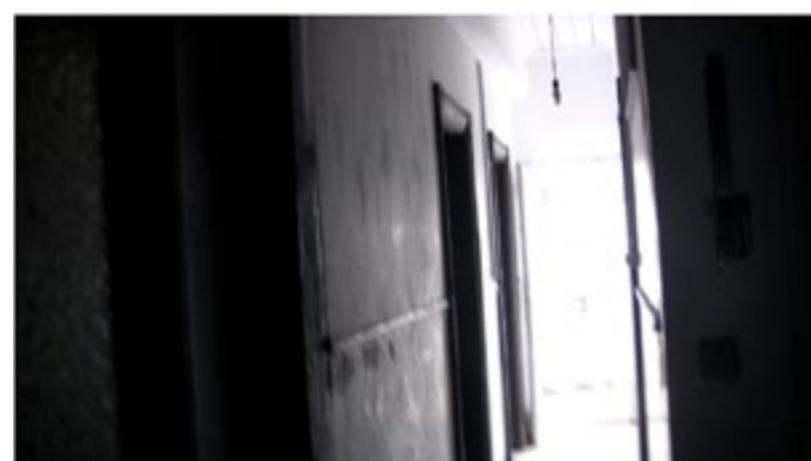
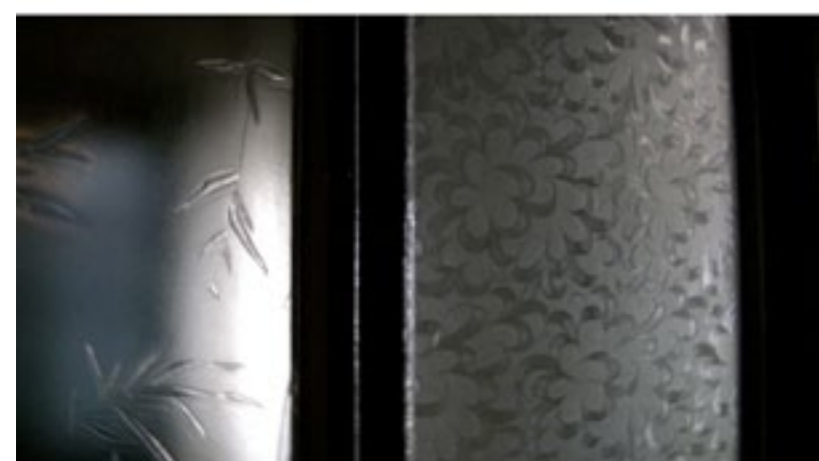
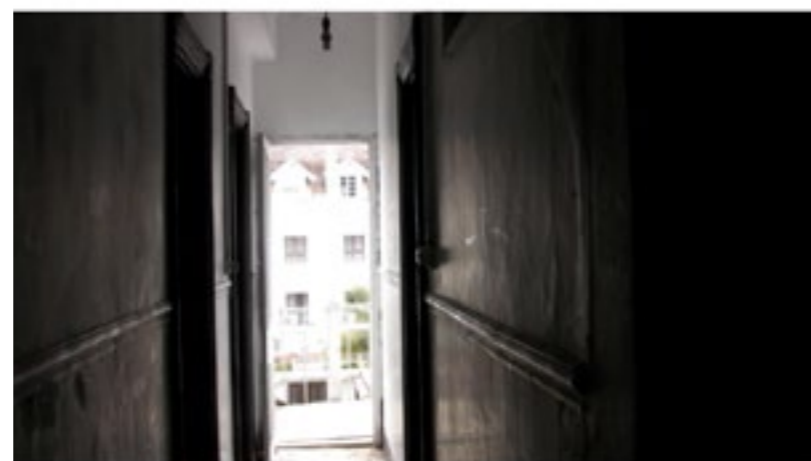
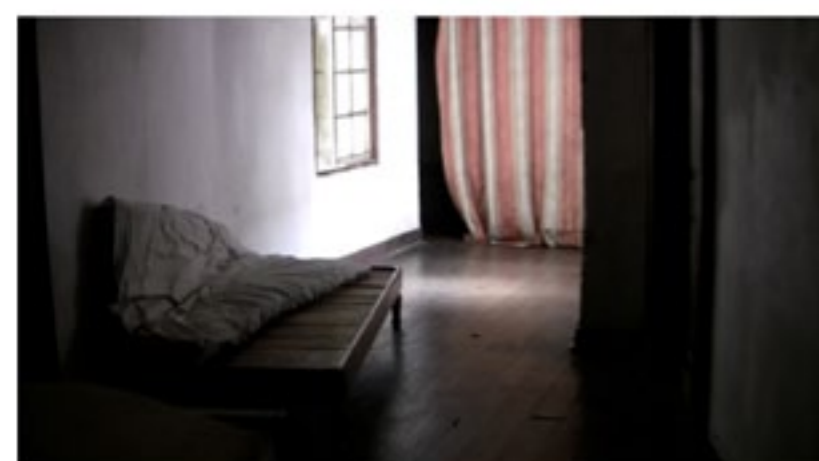
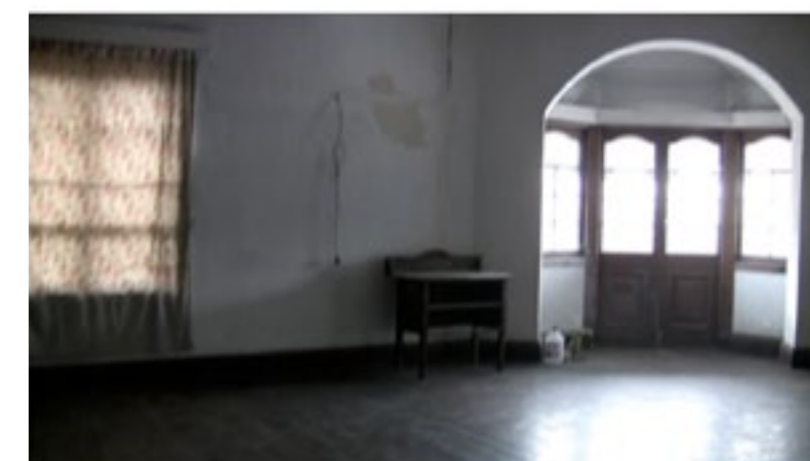
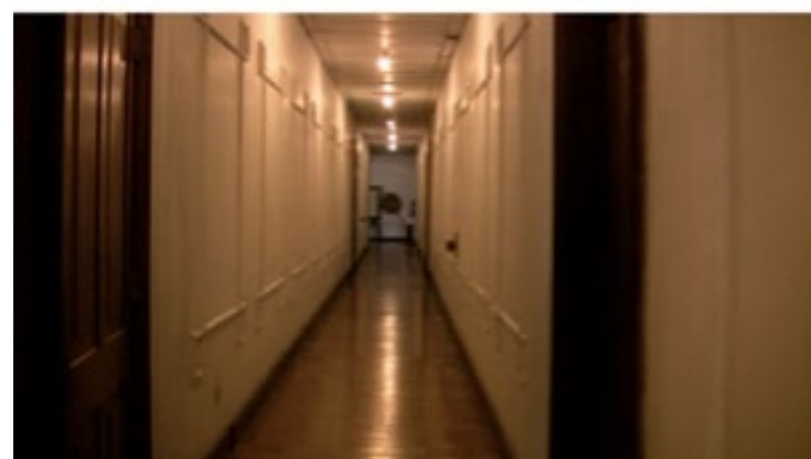
“This is a (folded hotel) ... like a labyrinth” and he says “Yes, thank you madame”

Walking in/with/for a demonstration of the Women's Centre protesting outside of the Free Trade Zone. A woman approximately my age starts talking to me. "Sri Lanka beautiful", she says. I say, "Very beautiful!". I try to say something more but I fail ... so I smile. After a while she says, "Mango", pointing at some green fruits pending from a tree. I say, "Not good to eat yet" ... She asks, "Married?" I say, "Yes I have two daughters" ... She has a daughter in 6th grade.

From my notebook: FREE TRADE ZONES = free from unions and laws.

I met this woman, she was my age, she lived in a boarding house, one room for two people, the walls were turquoise. Two beds, two chairs, one camping stove, some clothes, two fancy mosquito net canopies. She was working in a factory making artificial flowers.

She says, "Sometimes the standard is ten kilos of stalks an hour". She works ten hours a day, six days a week. She has been working in the factory for 17 years, she isn't married and she has no children.

Ur Saknaden av Ann Hallström

Soldagarna, fuktfläckarna
 Kranarna, speglarna
 Luftkonditioneringen
 Kropparna
 Templen
 Vägorna
 Doften av olja, svett, gummi
 Sperma, parfym
 Nervgas, larvfötter, pansar
 Laviner, orkaner
 Bistånd, lyx
 Svävande trädar
 Satelliter i banor
 Tyngdlös mändocka
 Slungas runt i omloppsbanor
 Tusenfotingar, rymdfärder, övervakningskameror
 Räknar sekunder
 Kulan rasslar, blänker till
 Spinner ned i rouletten ...
 Rött 10

Tiden är utel/Time is up

Den vita rocken

Den vita rocken handlar om vård och konst. Rocken, vit och ren eller fläckad av substanser, kan representera båda dessa sfärer: Den är en yta, ett gränssnitt, en duk att projicera sin eller andras världar på, men också ett skydd, både för den som bär och för den som möter den. Rocken som en andra hud, identitetsskapande och en sköld mot världen – men ibland även ett språk i världen där översättningen mellan verkligheter kan äga rum.

Vår narcissistiska arena och subjektets övergångsrum skapas i ytans många veck. Små rum bildas, invaginingar, krökningar, i verkligheten. I dessa utåt eller inåt riktade veck tar drifterna spjörn och förtätas i väntan på föremålet för sin laddning. Innanför vår första hud utspelar sig våra inre liv. I brist på verklig hud, med allt för djupa sår blir den vita rocken allt viktigare i vår tid: Vi använder rocken för att svepa in. Rocken har förmågan att klä vår insida med den andre, eller, att visa vår insida på vårt yttre för att på så sätt få dela, visa upp, den inre världen. Detta är symbiosen och narcissismens dynamik. Hur fria vi är i förhållande till denna andra hud speglar vår autonomi och subjektivitet. Det står också i förhållande till bortträngandet; i den gränslösa världen flyr det omedvetna djupare och djupare ner i veckade strukturer.

Ju tryggare vi är med att vi kan leka med vår vita rock, desto mindre blir vi beroende av makten vi får genom att behärska den.

Denna text ingår som en del i en serie arbeten som jag gjort under året på Konsthögskolans kurs Konst & Arkitektur. Det handlar om de vita rockar som läkare bär och om konstnärens fläckiga arbetsrock men också om sekulariseringen och frånvaron av prästens vita rock. Hur förhåller sig dessa vita rockar till begreppet makt, och till det politiska? Hur kan övergångsobjektet möjliggöra vår egen och den andres förmåga att tala? Kan vår vita rock även stå i vägen för språket och stanna vid fetischens återvändsgränd?

Den vita rocken kan forma öppna eller slutna rum. I den samtid som Slavoj Žižek benämner den postmoderna kapitalismens, är slutna, privata rum en sällsynt sak. Det gränslösa och öppna jaget interagerar på högvarv med marknadens olika domäner. De driftsimpulser som uppstår behöver sällan vänta då utbudet av varor, underhållning och diverse njutningar ständigt står till buds. Vi, den vita västvärldens medelklass, reser oftare och oftare till exotiska platser, vi är solidariska och vi kämpar hårt för att stilla vår oro över paradiset baksidor. Tack och lov finns mer och mer rättvisemärkta och ekologiska produkter som kan stärka vår silkeslena, oskyldigt vita, yta. Identitetsbyggandet söker ständigt bekräftelse i sociala mediers olika spegelfunktioner. Vi är demokrater och strävar efter mänskliga rättigheter men ändå känns det inte riktigt bra. Samtiden beskrivs ofta som ett narcissistiskt skådespelssamhälle. Den känsla av tomhet som vårt vita hölje rymmer, kommer ofta över oss.

Det öppna jagets oförmåga att härbärgera frustration gör att varje impuls måste tillfredsställas. När vi stillar vår oro med varor, substanser och upplevelser, framstår tillslut våra önskningar som behov, något som kommer före begäret, något som till varje pris måste stillas. De beroenden som uppstår blir till fetischer. De hindrar oss från att formulera och upptäcka våra begär till en annan människa, men gottgörs av den direkta behovstillfredsställelse och trygghet som påminner om spädbarnstidens symbios. I brist på förmåga att se och ägna oss åt våra begär känner vi oss lätt förbisedda och otillfredsställda. Vi är dyra i drift och trots de senaste 50 årens kraftiga tillväxt och rekordsnabba tekniska utveckling verkar vi varken jobba mindre eller vara särskilt mycket lyckligare. Vi vill ständigt bli sedda och hungrar alltid efter mer. Samtidigt döljer sig en djup skam i symbiosens blottande nakenhet, och en skuld över alla de gränser som passerats i den giriga jakten efter inre tillfredsställelse.

Den intellektuella vänstern svär ofta över att en annan värld borde vara möjlig, men ändå skådas sällan förändringarnas horisont. Vi fortsätter konsumera och undra vad som händer med växthuseffekt och naturens resurser. Emellanåt kommer rapporter från produktionsländer att frihandeln leder till slavlika förhållanden bakom frihandelszonernas inhägnader, där fackföreningar är skoningslöst bannlysta. Globaliseringen gör oss mer och mer beroende av det välstånd och alla de varor vi inte kan motstå, samtidigt som slavarbetet fortgår.

Vår dolda skam växer och förskrivningen av diverse psykofarmaka har

mångdubblats under de senaste decennierna. Beroenden skapar tillvänjning och dosen av konsumtion måste ökas exponentiellt för att ha fortsatt effekt. Med detta kommer den påföljande skulden som kräver sina åtgärder för att dämpas. Den globaliserade postmoderna kapitalismens frihandelszoner i syd, står starkt sammanvävda med de frihandelszoner den har etablerat i våra öppna, gränslösa själar.

I dagens gränslösa tillvaro tror vi inte längre på subjektet som första suveräna institution. Detta beskriver Deleuze och Guatarri i verket Tusen platåer. Hos det öppna jaget får de privata känslorna inte vara i fred. De omedvetna dimensionerna av själen kryper längre och längre in i hjärnans vrår. Postmoderniteten är enligt Deleuze veckad (Vecket). I den vita öppna rocken är vecken centrala för vår förmåga att fly undan, för att skapa små slutna rum i den släta nakna ytan. Det öppna jaget kommer inte att uppleva sina olika veck som bekanta, de kommer att misstänkliggöra sig själva. Symptom på inre liv är något som tenderar att betraktas som patologiskt. Att inte förstå att det är öppenheten som är orsaken till paranoian leder till en ond cirkel som vår kultur är inne i. Därför är samtiden inte bara veckad utan också schizad, paranoid. Detta är grunden till att den egna skulden och skammen förläggs till andra personer. Misstänkliggörandet av den andre får täcka alla våra svarta hål och vi kan förbli vita och öppna skal ständigt på flykt, från hotet inifrån, från oss själva. Detta är nomadens och den öppna samtidsmänniskans öde i ett samhälle där gränserna förskjuts åt höger och vänster. Det offentliga privatiseras samtidigt som det privata offentliggörs. Västvärlden blir mer protektionistisk samtidigt som vi inför fler och fler frihandelskrav för syd. Wendy Brown beskriver i Inhägnade stater, avtagande suveränitet hur upplösningen av diverse gränser i den globaliserade världen leder till en ökad iver efter murbyggande och inhägnanden på andra håll. När nationens, moralens, konstens och subjektets gränser luckras upp, blomstrar samtidigt nationalism, främlingsfientlighet och individualism.

ÖVERGÅNGSOBJEKT

Hur kan den vita rocken verka som motstånd mot den gränslösa frihandeln med våra impulser? Kan den hjälpa oss att ta oss ur symbios och främja autonomi? Psykoanalytikern D W Winnicott myntade begreppet övergångsobjekt för förståelse av hur det går till när barnet använder nallen, snuttefilten eller dylikt objekt för att våga sig ur symbiosen med modern(föräldern) och stegvis bli en mer självständig individ. Med hjälp av övergångsobjektet skapar sig barnet ett lekområde, ett övergångsrum. Enligt Winnicott är denna process grunden för de verksamheter som sker inom kultur och konst. Genom att på en tygrasa projicera sina frustrationer lär sig barnet att härbärgera, undersöka och leka med sina impulser, foga samman dem och konstruera mening. Denna förmåga lever vidare i barnets lekar, och senare som en förmåga till den sublimering som är nödvändig i olika typer av arbete men också i relationer till andra människor.

Winnicott beskriver också hur denna process äger rum i psykoterapi och psykoanalys – ett arbete som pågår i det område där patientens och terapeutens lekområden sammanfaller, ett rum som är ett mellanting mellan in- och utsida. Att främja denna undersökande och allvarliga lek är vad terapeutens uppgift delvis går ut på.

På övergångsrummets vita yta projiceras hjärnans och själens vindlande strukturer och veckade nystan. En väv blir tydlig och den vita rockens fibrer kan bit för bit integreras med kroppen och skapa en levande gräns, en hud. En hud där såren läker, till ärr som kanske inte är vackra, men som gör den hel. Det gångna livet blir sörjbart och vår historia något vi med tiden kan lämna bakom oss.

Om den lek, som gör vårt inre levande, inte uppstår, stelnar den vita rocken och blir en fetisch, och det symbiotiska beroendet kvarstår. Ältandet av det flutna riskerar att fortsätta i oöverskådliga projektioner på det yttre landskapet.

Makten över hur vi öppnar och stänger vår vita rock, vem som får komma in och vad som ska komma ut, är något vi måste kunna styra. Att kunna avgöra vad som är in- och utsida, gör att vi slipper vända ut och in på oss själva.

KONST

I den sekulära postmoderna kapitalismen råder ett existentiellt vakuum vi fört-

vivlat söker fylla. Vilka alternativ finns till den funktion som religionen tidigare hade i våra liv? Konst, litteratur, teater, film, och musik är några av de forum vi har för frågor om mening, existens och riktning. Forum vi behöver för att tala om våra liv.

Den förmåga Winnicott beskriver som en lek mellan in- och utsida är det som lever vidare i konstnärlig verksamhet. En verksamhet som låter undersöka och foga samman motsägelsefulla sidor. Hur ska då konst kunna verka som övergångsrum både för avsändare och mottagare? Hur ska vi kunna mötas i ett område där våra ”lekområden” sammanfaller? Risken är stor att det tänkta övergångsrummet blir en symbiotisk relation där konstnärens vita rock, hennes roll, blir en fetisch för både henne själv och för den andre. Vi använder den andre som insida respektive utsida. Båda blir kvar i schack och vi låter på så sätt objektifiera varandra i en process som skyler språket.

I en konst och kultur som blir allt mer öppen och självutlämnande finns risken att vi gör oss mer och mer beroende av den andres blick. Den tänkta gemensamma berättelsen riskerar att inte handla om någon. Vi blottar oss i ett försök att komma nära men våra jag blir mer och mer veckade.

Ofta beskrivs det konstnärliga arbetet som en psykoanalytisk process. Vad händer med de omedvetna skikten av själens och hjärnans veck om vi klär av oss i detta gemensamma och övervakade rum? Konstens möjlighet att bli performativ står i relation till dess förmåga att vara lekfull. Som alternativ till den exhibitionism som präglar mode-, skönhets- och underhållningsindustrin kräver konst integritet för att verka som motstånd.

VÅRD

Sjukvården är ett annat forum som har fått bli ställföreträdande hud, där vi förut anförtrodde oss religionen. Utöver de patienter som har påtagliga sjukdomar i något organ träffar vi som jobbar inom vården ett stort antal patienter som har lidanden som är mycket svårare att sätta fingret på. De som lider av psykiska problem, psykosomatiska reaktioner, missbruk, smärtproblematik eller sömnproblem, har alla ett stort lidande, en smärta som inte riktigt kan lokaliseras. När de möter den vita rocken hoppas de på hjälp. De vill ofta att doktorn ska förstå men också att han snabbt ska kunna lösa problemet.

Karin Johannisson beskriver i Melankoliska rum hur vi formar vårt sätt att gestalta vår inre smärta utifrån de diagnoser som samtidigt erbjuder. Sjukdomar som en del i en kultur där vi försöker hitta olika sätt att låta bortglömda sidor komma till tals, omedvetna sätt att berätta vår historia. Hon beskriver hur beteenden och subjektiva upplevelser av symptom ger oss tillträde till sjukdomens melankoliska rum, ett rum för regression och projektioner. Om den som vårdar patienten kan förstå och tolka detta språk kan patientens liv framträda i talet. Förståelse och sorg kan ersätta sjukdomens melankoliska symtom. Den subjektiva smärtan kan beskrivas och huden och förmågan att leva och leka kan repareras.

I den evidensbaserade medicinen finns mindre och mindre förståelse för sjukdom som språk och berättelse. Symptom tolkas som lösryckta sjukdomar man ständigt söker hitta den biologiska orsaken till, i människans kamp mot boven; naturen. Det paranoida reaktionsmönstret förstärks då medicinen inte kan se större strukturer och betydelser i patientens väv av arv och miljö. Varje symptom ska tas på ”allvar” och botas, istället för att tolkas som en del av en berättelse som träder fram. Den medicinska forskningen bedriver ett krig mot den inre terrorismen som ibland kan kännas lika fruktbar som dito krig i yttervärlden. Läkarens rädsla för det inre livets språk gör att även patientens mörka vrår bli hotfulla. Genom tron på att man kan kontrollera symptomen tror sig även patienten få kontroll. Vi tror på säkra svar från vetenskapen som gör att vi kan fortsätta att känna oss drabbade och lämna över ansvaret för botgöring till läkaren i sin vita rock. När språket ska tolkas med naturvetenskapliga instrument blir vår berättelse reducerad till endimensionella faktorer som aldrig kan beskriva vår komplexa insida. Subjektivitet ersätts med objektifiering och insida med utsida. Som protest blir sjukdomens melankoliska rum ett sätt att ständigt visa upp vår insida på det yttre. Vi iklär oss således en diagnos och symbiosen mellan läkare och patient ger båda chimär kontroll.

Läkarens sätt att dela ut det vita pillret är mystiskt lik det sätt på vilket prästen har låtit dela det vita oblatet vid nattvarden. Genom detta underordnar vi oss den vita rockens kontroll, omsorg och övervakning. Det laddade rum man bygger upp med sina attribut kan vara ett viktigt arbetsredskap. Läkaren måste dock

förstå vad det är för språk vi talar, och vad rocken, pillret och placebo har för inverkan på patientens möjlighet att se sitt liv framträda, annars blir dessa vita objekt fetischer där läkemedelsindustrin får fritt tillträde till våra inre liv.

Läkemedelsindustrin har år för år vidgat definitionen av en mängd psykiatriska diagnoser och snart finns en behandling för nästintill varenda känsla. Män-niskans försök att tala låter sig ofta tystas med det vita pillret, i hopp om att bli skonad från en diffus synd.

Sverige sägs vara ett av världens mest ”sekulariserade” länder. Vi tror inte längre på gud och ”allting” är tillåtet. Har vi ersatt vår beroendeställning gentemot prästen i sin vita rock med den konsumtionsbaserade kulturens vita rockar samt av läkarens vita rock? Det hävdas ofta att politik och samhällsliv ska ledas av vetenskap och förnuft. När tron på ekonomisk tillväxt och evidensbaserad medicin blir för dominerande är vi allt annat än sekulariserade. Vi har återigen lämnat över tron på oss själva för något större.

DET POLITISKA

Vad är det politiska i denna tid som Chantal Mouffe beskriver som post-politisk? Vad kan vi som är i olika typer av överordnade positioner, som vita, som rika, som friska, som män, göra som i någon mån är politiskt? Det sägs ofta att vi sitter inne på makt att förändra. Kan vi hjälpa någon annan om vi själva är beroende av den position vår vita rock ger oss?

I denna text har jag velat beskriva hur vi med övergångsobjekt och övergångsrum kan främja den process där vi upptäcker vårt språk, våra gränser och oss själva som subjekt. Den process där vi gör oss mindre och mindre beroende av vår yta, vår vithet, vår härkomst och vår identitet; vår vita rock. Detta är vad Julia Kristeva kallar abjektion. En rörelse i riktning bort från symbiosen, mot autonomi. Jag tror att vård och konst kan vara och erbjuda dessa politiska rum. Rum för motstånd mot den exploatering som det rådande ekonomiska och kulturella klimatet bidrar till. Rum för motstånd och återtagande av politisk makt istället för vita fetischer som befäster vår instängdhet i kategorier och identiteter. När vi vågar upptäcka våra inre liv och formulera och ägna oss åt våra begär, när vi respekterar våra egna gränser, kan vi finna solidaritet med en verklig annan. Först då kan vi bli redo att ge upp våra privilegier och vår överordning.

Den politiska makt vi får då vi inte själva är beroende av vår vita rock, kan vi använda till att som Gayatri Chakravorty Spivak uttrycker det; låta den subalterne, sjuke, färgade, fattiga, kvinnan, tala.

Om vi själva inte har ett språk och en hud, blir uppsökandet av den andre ett omedvetet sökande efter våra egna ”mörka” sidor och ett gottgörande av skuld, ett sätt att svepa in. Bådas vår utveckling blir begränsade av vår rädsla för det okända. Vi inordnar oss i de polariserade positionerna som vit-färgad, sjuk-frisk, fattig-rik, kvinna-man, in-utsida och ”vård”-”konst”.

Vi måste sluta bygga vidare på ett samhälle där vi utnyttjar den andre för att underhålla våra beroenden och putsa på vår vita yta. Om vi kan öppna för begär mot den andre som är mindre präglade av omedveten skam och skuld kan vi engagera oss helhjärtat för att få tillgång till den värld vi begär. När vi kan föra vår talan som unika subjekt, kan vi också lyssna till den andres röst just som annan.

Den makt som skapar och bibehåller det system som försöker spela ut oss mot varandra konstituerar, och konstitueras av, vårt sätt att vara. Mot denna måste vi ställa möjligheten att kämpa för våra begär, det etiska och det politiska!

LITTERATUR:

Slavoj Zizek, Först som tragedi sedan som fars, Tankekraft förlag, 2009.
Gilles Deleuze och Felix Guatarri, Tusen plåtaer, kapitel 1227-Traktat om nomadologin: krigsmaskinen, översatt i Karios nr. 4/Nomadologin, Raster förlag, 1998.
Gilles Deleuze, Vecket, Glänta produktion, 2004.
Ingrid Carlberg, Pillret, Nordstedts, 2008.
D W Winnicott, Lek och verklighet, Natur och kultur, 1981.
Wendy brown, Inhägnade stater, avtagande suvränitet, Tankekraft förlag, 2011.
Karin Johannisson, Melankoliska rum, Albert Bonniers förlag, 2009.
Sara Ahmed, Vithetens Hegemoni, Tankekraft förlag, 2011.
Gayatri Chakravorty Spivak, Kan den subalterne tala?, Kairos nr. 7/Postkoloniala studier, Raster förlag, 2002.
Johan Beck-Friis, Den nakna skammen, Natur och Kultur, 2009.
Bo Sigrell, Narcissism, Natur och Kultur, 1994.
Arjun Appadurai, Vredens Geografi, Tankekraft förlag, 2007.
Chantal Mouffe, Om det politiska, Tankekraft förlag, 2009
Julia Kristeva, Fasans makt: En essä om abjektionen, övers. Agneta Rehal, Anna Forssberg, Göteborg, 1992.

**"EVERYONE BUT AN IDIOT, KNOWS THAT
THE LOWER CLASSES MUST BE KEPT POOR
OR THEY WILL NEVER BE INDUSTRIOUS"**

ARTHUR YOUNG 1771

THERE ARE FEW IDIOTS LEFT.

HER HEART

I came to this place a long time ago
from another island
It was dark and full of death
No one spoke to me
They were afraid of my face
My face was the ancient mother
(on the fathers side)
She was very black and smelt
of gold (that was her rescue)
But richness passed and no one
looked her in the eyes (she wrote
many letters in a language no one
understood, but had no longer
anyone to send them to)
Rumors said that she carried a plague
The plague shaped a ring
around her – a wider and wider circle
in the middle of the circle lay her heart
small like the heart of a bird
The small heart hardened
until one day it was so hard it glowed
burnt a hole
and flew out of the chest
of her silken dress

WOMAN and STATE

A woman without family is defenseless
if she does not belong to a society with a social structure

A woman without a family
needs a state
that cares for her

Where can she find this state?
Where is the state that does not only
like a distant patriarch,
a well off, favored and spoiled brother
demands and claims solidarity according to its own conditions?

If it exists, tell me then right away
where this state is to be found
so I can take my belongings and be off ...

Show me where!
Show us our newly found freedom!
Show it upon that I will finally find a home ...

So that was her sorrow
And these were her thoughts:
As long as the state is a mere repetition
of the shackles of family and of slavery

it is no more than a way of moving power
even further away

I do not want to sound negative
But how many banners have not been written?
How many slogans have not echoed before me?
How many marches have not turned into riots just to end up in a dark cell?

Why is the rebellion
often no more than a beginning
and lacking true consequence?

I have filled my eyes with hunger
and seen enough of a starving world

and endless struggle
between light and darkness
that leaves no rest

and I have come to the conclusion
that my thoughts, incomprehensible as it may be
seem to belong to a minority not allowed to speak
or a majority no one listens to

The few who has the means
to really make a change
are rarely interested in that trade
or don't know where or how to begin

The masses eager for change
are often fully busy to survive
(this is no coincidence)

How could they build the Chinese wall?
–In those days people knew how to obey

There are less wonders built today
And we are not asking for that kind of miracle ...

But even if the architectonical methods exist
they are rarely used for something beneficial,
but mostly subordinated to capital
instead of bringing aid and joy to a vast majority

Still today, the few who has the assets seem to prefer
blood sweat and tears, backs bent in anger

Maybe it is only outside society
beyond the financial systems
that uprising and change can truly happen?

But wise from the experience
of history's stagnated revolutions
collapsed utopias
degenerated into dystopias
a skepticism prevails

Why sacrifice your life
for a future that looks like yesterday?

How shall we live?
How are we to survive?
How are we to change the life we have been given?
How are we to do more than just pass on from one life to the next?
How not to resign before this impossible task?
What should we do now?

How can we get those who have the means and the power to change
to listen to us?
How can we influence them?
How can we speak before death ears?
How are we to enter the rich mans house?
How are we to get out of there safe and sound?
How are we to keep our faith?
How are we to use our knowledge?
How are we to grow stronger?

Where is the freedom we are looking for?
Within ourselves?
Within our minds, thoughts, dreams and visions
How are we to materialize this inner space?
How can we share this room
and turn it into a better world?

What is here to be found?
Only evil, some say
That is easy – then one can sit back
Shrug ones shoulders, wait, pray or perish

What is evil then?
What is it made of?

The minds inner room is full of junk:
Intolerance – egoism – fear
ignorance – greed – propaganda
guilt-misconceptions ...

But the inner room is not static
It undergoes change
Like our bodies grow older
Our hair and our nails keep on growing
Like trees and flowers bloom
Like cities fall into ruins
Blocks are restored or demolished
and new houses built

The inside is connected to the outside
And they can influence each other

The stone carries his memory
And waits for someone to remember it

The tree reaches out its arms
And hopes for someone to rest in its shadow

The bird has its chest full of song
To be united with his love

There are differences
that make stone into stone,
tree into tree, bird to bird

Also for the human there are laws of nature
But the human is a labyrinth of possibilities
Without certain map

Her inside is no rigid box
But has pervious flowing walls
Where time passes and is being shaped

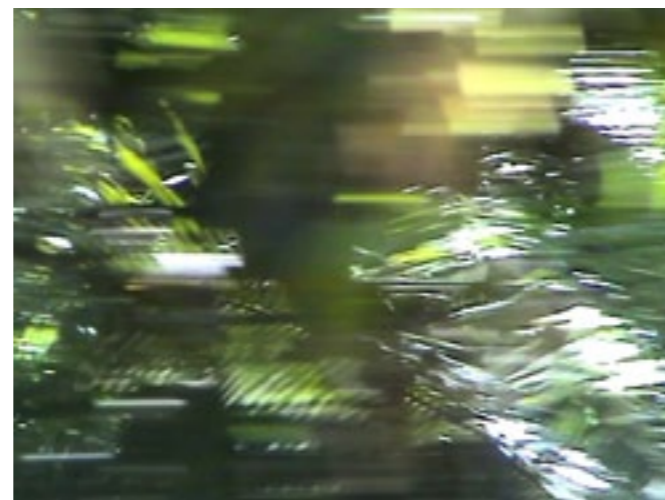
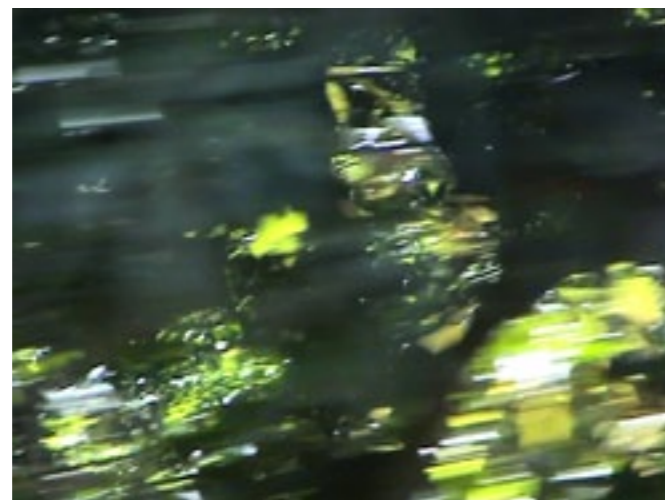
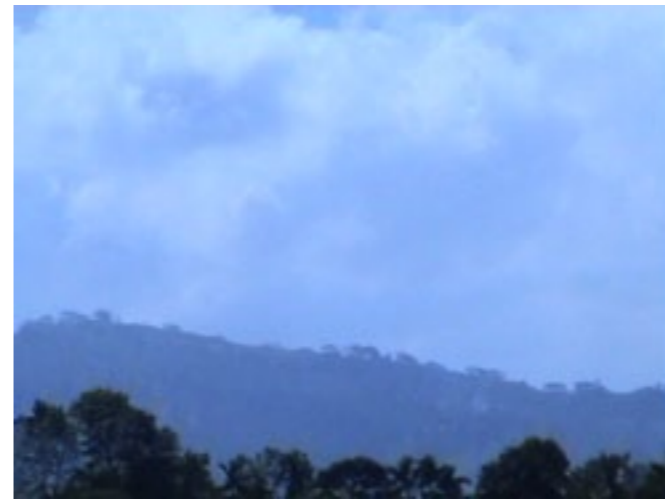
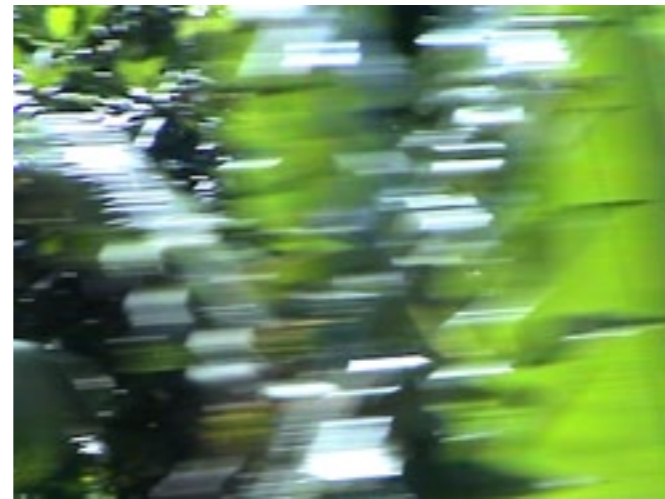
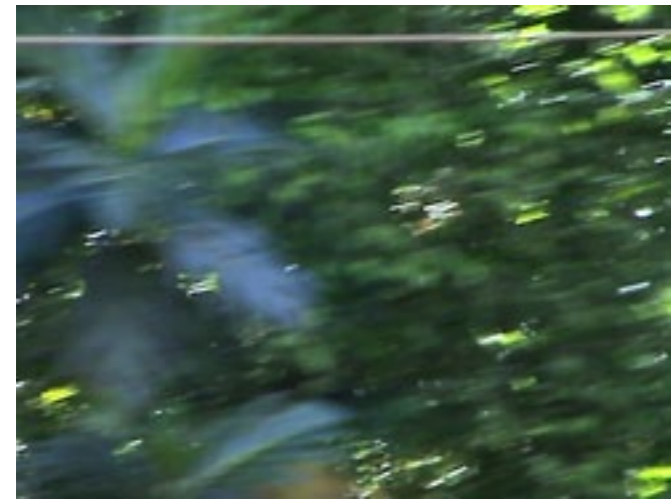
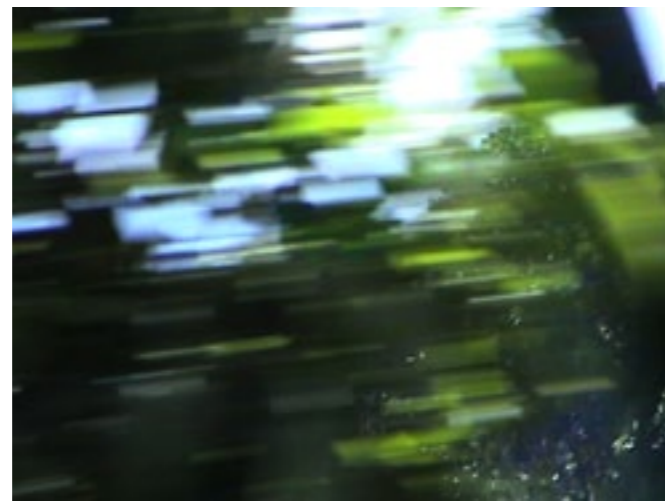
We should dare to explore the inner room
Look to see what is there
Hold it up into the light
Consider it from different angles
to learn who we are
who we could be
who we would like and dislike to be
What we have in common
and what divides us
What we would like to change and what is to be left in peace
And how we by helping each other
can shape the world
instead of letting the worlds unsatisfying systems shape us

And maybe for a moment a green river
suddenly may glitter within
an insight beyond suffering

Kandy–Nuwara Eliya

A train ride on the 13th of March 2011.

The images are part of an ongoing work called Tropical Paradise that begins in historical travel books and novels that describe the British colonial culture in Sri Lanka from around 1900. Tropical Paradise is a project that examines the construction of a narrative, how knowledge and experience with different origins can be woven together with the purpose of creating new images, new stories.

WHAT POSSIBLE

IS

TO OWN

Serpentine

Inspired by Judith Butlers book "Frames of war – When is life grievable?". I have created a costume out of fabric, sheets, towels, t-shirts, trousers, tablecloths, scarfs. Fabric that we leave behind or couldn't bring or just throw away.

Inspirerad av Judith Butlers bok "Krigets ramar – När är livet sörjbart?" har jag skapat en dräkt av tyg, lakan, handdukar, t-shirts, byxor, dukar, sjalar. Textil som vi lämnar efter oss eller inte kunde ta med eller bara slänger.

Photo: Jonas Andersson

Skulden och räntan

En grupp thailändska medborgare som plockade bär i södra Lappland hade särskild nytta av det lyckosamma bäråret 2011. De kom i hopp om att kunna betala den skuld de ädrog sig förra året då de var anställda av företaget Lomsjö Bär i Åsele kommun.

De ingick i den grupp om 164 bärplockare som 2010 arbetade åt Lomsjö Bär i två månader men som vid säsongens slut blev utan lön. Ägaren Ari Hallikainen försvann med företagets hela kassa några dagar före deras hemresa i början av oktober. Inga pengar fanns till löner. Företaget försattes i konkurs av Lycksele tingsrätt. De flesta återvände till Thailand utan att ha fått sin rättmätiga lön. Men 24 personer vägrade resa hem tomhänta och stannade kvar på förläggningen i Åsele i väntan på Ackords-centralens hantering av konkursen.

Efter två dryga månaders protest lämnade de Sverige den 10 december 2010. De hade då fått ut sin garantilön. Som anställda betalade de 25% skatt i Sverige. De betalade också 190 kr per dygn till företaget för mat, husrum och bilhyror. Återstoden, drygt 12 000 kr per person, räckte inte för att betala de lån de tagit i Thailand för att kunna göra arbetsresan till Sverige. Bärplockarna vann i sak men alla gjorde ändå förluster. När de kom hem till sina familjer hade de skulder att betala till 5% ränta, sammanlagt ca 7000 kronor per person.

Bärplockarnas skuld kan mätas i textil. Från Thailand har de tagit med sig emballage avsedda för olika ändamål i hemlandet. De vävda och laminerade plasticsäckarna används för skörden av ris, socker, tapioka och ricinolja eller för transport av is. Det står skrivet på dem. I Sverige används säckarna för att bära blåbär och lingon. De är fläckade av skördearbete i två världsdelar. Varje säck rymmer 40–45 kilo lingon.

on. Med årets kilopris är varje säck fylld med lingon värd ca 700 kronor. Den skuld och den ränta var och en har att betala motsvarar värdet av 10 säckar lingon.

Dagslönen i Isan i nordöstra Thailand överstiger sällan 40 kr. Det tjänar man som daglönare på risfälten eller genom att skära sockerrör, avverka eucalyptus, arbeta på byggen eller väva silke.

Åtta av de skuldtyngda bärplockarna lyckades i år låna ytterligare 18 500 kronor för ännu en resa till Sverige. Denna gång till 2% ränta. Summan täckte resan och kostnader för visum och arbetstillstånd. Därutöver betalade de 150 kr för mat, husrum och bilhyra i 75 dagar. De bekostade också resan mellan Arlanda och södra Lappland samt den dagliga förbrukningen av bensin under hela säsongen. Som anställda av thailändska bemanningsföretaget Royal Siam Picking Service var de befriade från skatteplikt i Sverige.

Bäråret 2011 var gynnsamt. Det var ett gott hjortronår. Blåbärspriset var det högsta genom tiderna, 27 kr kilot. Lingonsäsongen började tidigt. Från mitten av augusti till 28 september kunde man plocka lingon för 16 kr kilo.

De åtta bärplockarna, sju män och en kvinna, lyckades bli kvitt sina skulder. Flera av männen arbetade förra året i bärskogen tillsammans med sina hustrur. Familjerna har burit dubbla skuldbördor men bara en i hushållet hade råd att återvända. Med årets skörd kunde männen också betala sina hustrurs skulder. Under två bärsäsonger i Sverige har var och en plockat bär till värden över 100 000 kronor. Efter att ha betalat skulder och årets omkostnader behåller de mellan 7000 och 25 000 kronor. Alla utom en hoppas kunna återvända 2012 och då göra de vinster de förtjänar.

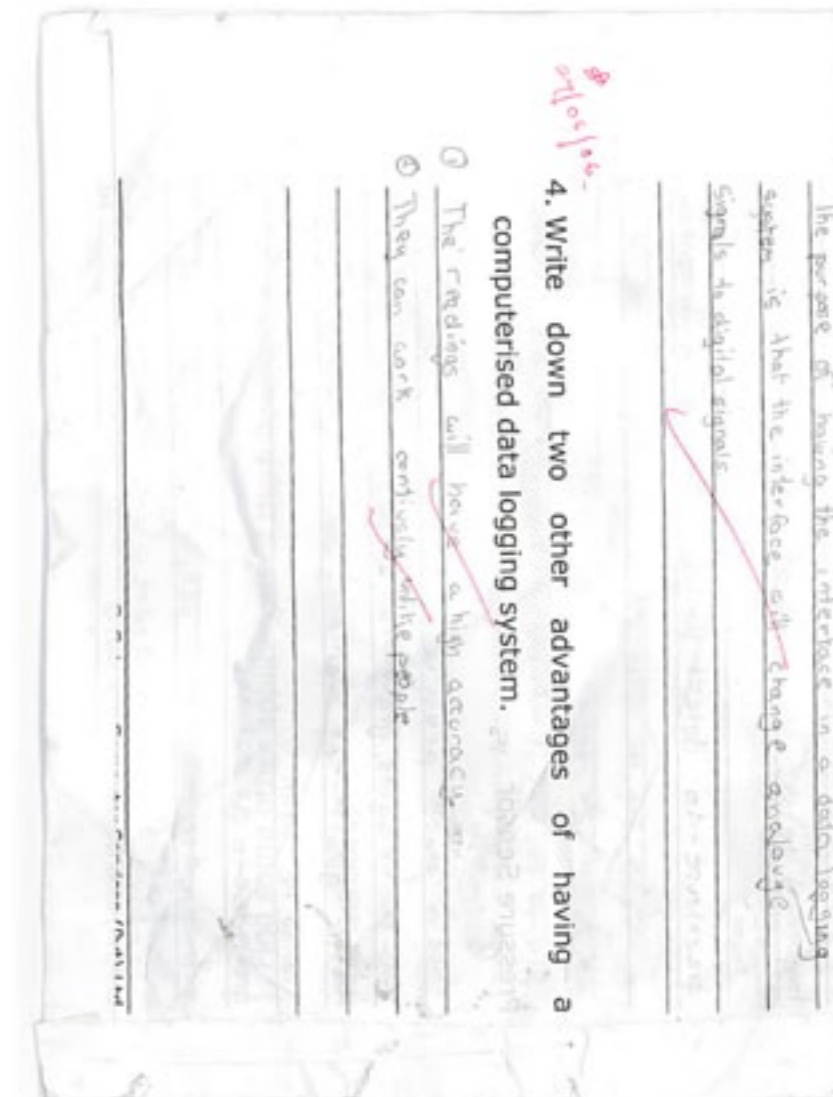
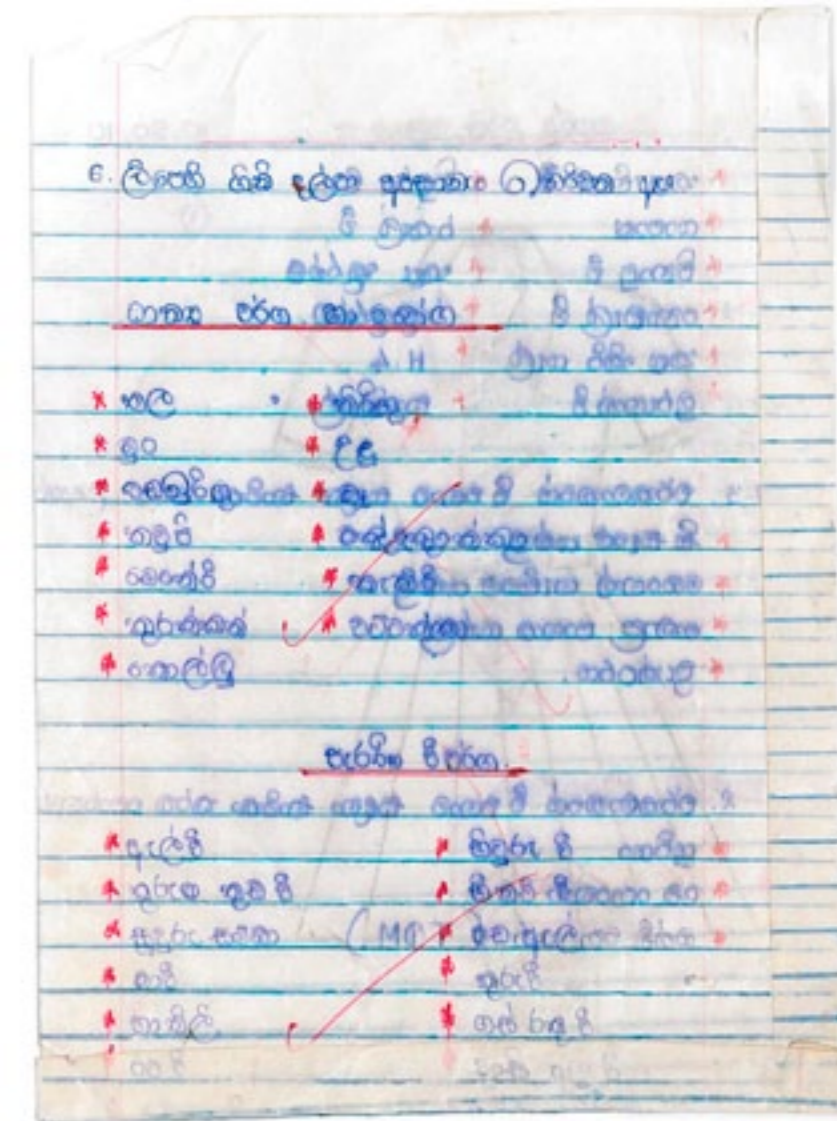
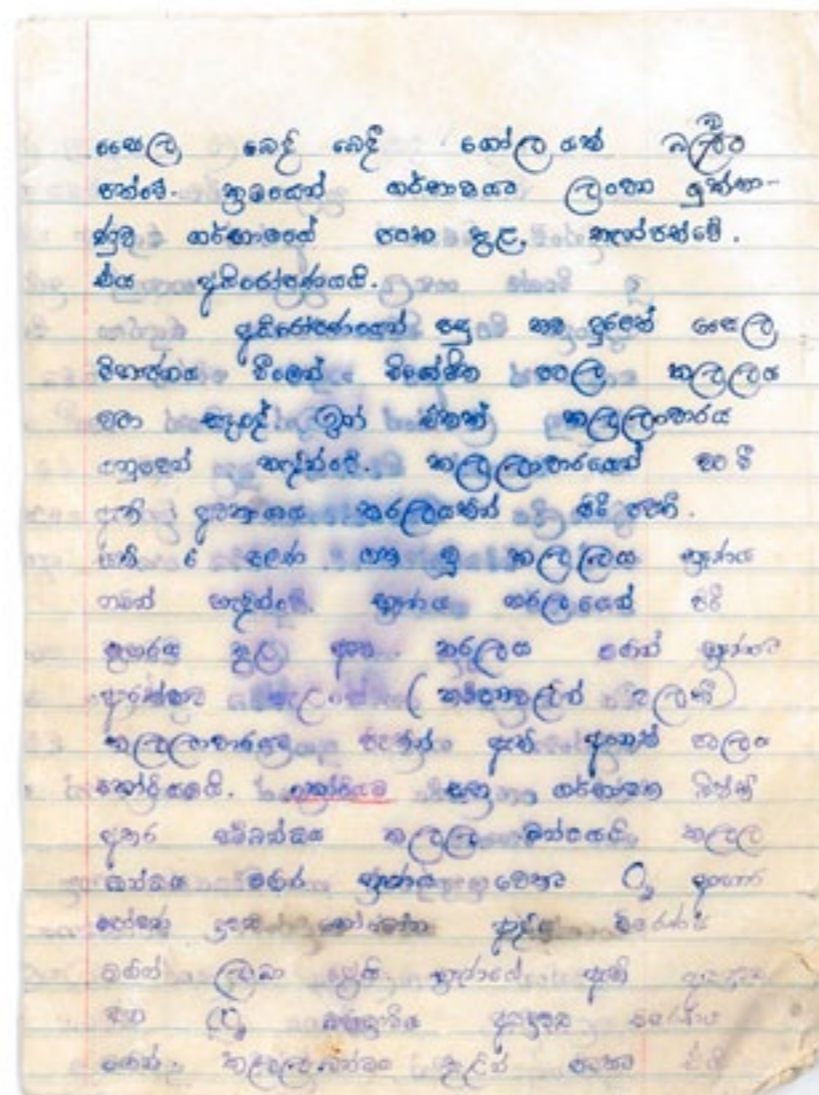
I read your exam while eating my peanuts

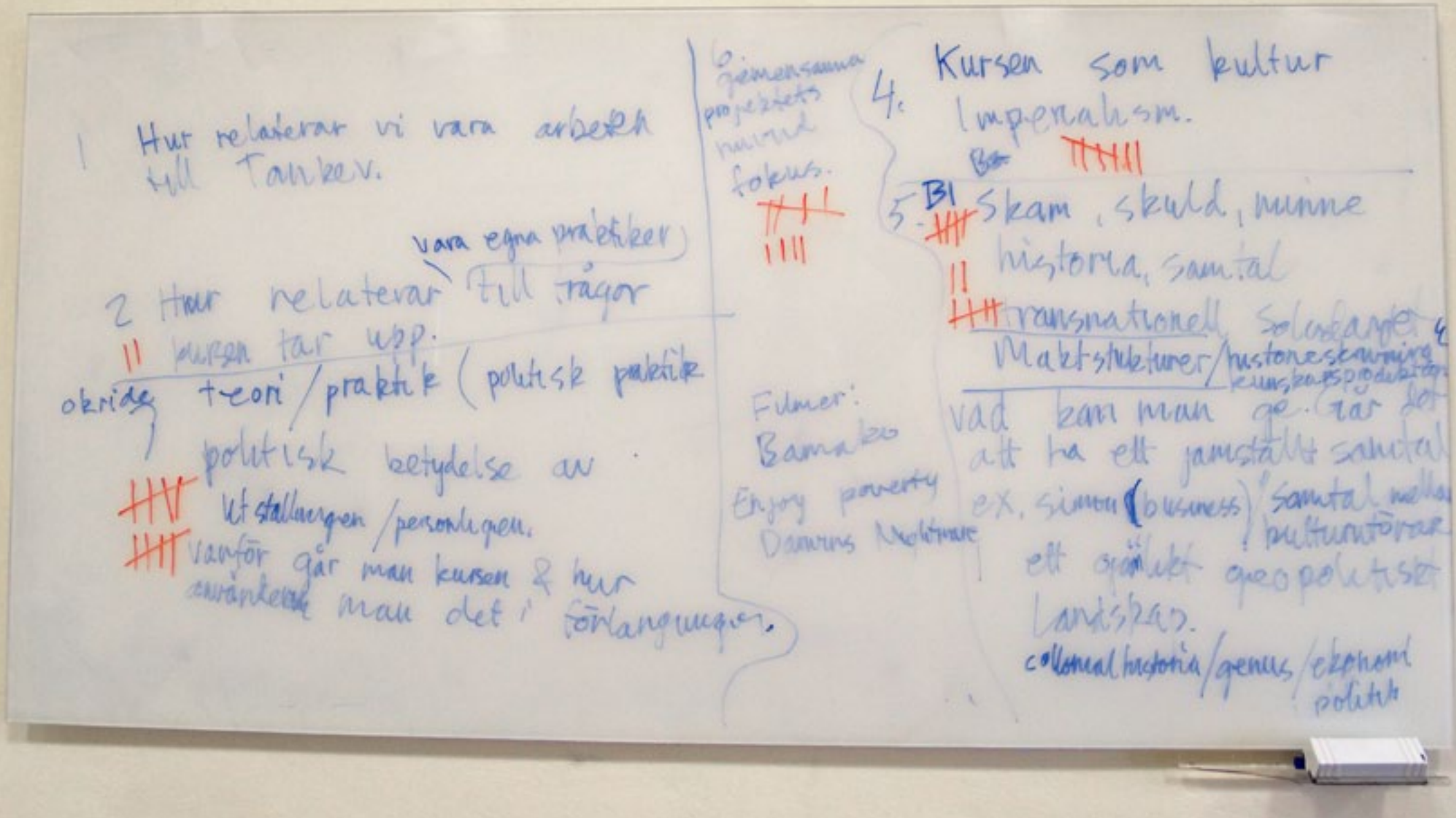
Alternative urban reality – material flow through folded space.

P – production

C – consumption

- 1) C: The cutting down of woods, somewhere in the world
- 2) P: Industrial paper production, anywhere in the world
- 3) C: Use of paper through diverse intellectual human activities, somewhere in Sri Lanka
- 4) P: Production of bags, through manual, low-wage labour, collecting of paper, gluing, distributing, Kandy, Sri Lanka
- 5) C: Use of bags in snack market stall. Greasy spots and wrinkled paper. Kandy, Sri Lanka
- 6) P: Waste. Sweden

ABOUT ART+ARCHITECTURE AND TEXTILISM

Textilism is a project and a course that emerged from the program Art+Architecture at Mejan Arc.

In this post-graduate program, professionals within the fields of art, architecture, design, philosophy and literature meet for mutual studies and discussions on a given theme. The aim is to find new aspects on ones own practice, open up for new relations with other professionals or to move on to further research.

Textilism started in the fall of 2010. During the spring semester the attendants spent two weeks in Sri Lanka for field studies where lectures, visits and workshops were held on location. These meetings together with other seminars, text studies and lectures over the one-and-a-half-year period has been points of departures for the individual research projects that resulted in this catalogue and in an exhibition at Mindepartementet on Skeppsholmen, Stockholm during November 2011.

Senior Lecturer Maria Lantz is responsible for the program Art+Architecture.

Guest Teacher Jesper Nordahl has worked with the course during 2010 and 2011.

